

ODVETNIŠKA DRUŽBA SKUPINA X O.P. D.O.O.
NASIPNA ULICA 2
2503 MARIBOR

OKROŽNO SODIŠČE V MARIBORU
SODNA ULICA 14
2503 MARIBOR

Opr. št. Š P 1/2017

TOŽEČE STRANKE:

Prvo tožeča stranka: Mitja Koračin, Juhartova cesta 23, 3000 Celje, EMŠO: 1302967503422,

Drugo tožeča stranka: Peter Koračin-Senica, Ulica Sergija Vilfana 23, 2000 Maribor, EMŠO: 0206972503422,

Tretje tožeča stranka: Kristina Plevnik, Ulpijanova avenija, 2250 Ptuj, EMŠO: 04081973503422,

ki jih zastopa Odvetniška družba Skupina 6 o.p. d.o.o., Kverolantska aleja 2, 1000 Ljubljana.

TOŽENE STRANKE:

Prvo tožena stranka: Andrej Čas, Malečnik 85b, 2000 Maribor, EMŠO: 1110977503422 (v nadaljevanju Andrej Čas)

Drugo tožena stranka: Poritura. dajanje vozil v najem, d.o.o., Celzov trg 3, 2000 Maribor, matična številka: 56993420000 (v nadaljevanju Poritura),

Tretje tožena stranka: Edison GmbH, Marburgstraße 23, 1234 Rechststad, Nemčija (v nadaljevanju Edison),

Četrto tožena stranka: Zavarovalnica Mura d.d., Prleška gasa 13, 2000 Maribor, ki jo zastopa Odvetniška družba Skupina x o.p. d.o.o., Nasipna ulica 2, 2503 Maribor (v nadaljevanju toženec)

Peto tožena stranka: Republika Slovenija, Gregorčičeva ulica 20, 1000 Ljubljana, matična številka: 54814000,

Šesto tožena stranka: Mestna občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, matična številka: 5883369000.

ODGOVOR NA TOŽBO

zaradi plačila 83.250,00 EUR s pp. (VSP 83.250,00 EUR)

7x pooblastilo priloženo

7x priloge

Sodna taksa: plačano

1. Zavarovalnica Mura d.d., četrtoženec, vlaga odgovor na tožbo v zadevi opr. št. Š P 1/2017 pred Okrožnim sodiščem v Mariboru po svojem pooblaščenju Odvetniški družbi Skupina x o.p. d.o.o.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti nasprotuje tožbenim zahtevkom tožeče stranke in prerekata vsa dejstva navedena v tožbi, z izjemo tistih, ki jih izrecno priznavata.

Toženec v nadaljevanju odgovarja na navedbe tožeče stranke in podajata obrazložitev v skladu z načelom vestnosti in poštenja v civilnem postopku.

V skladu z veljavnim procesnim pravom in določbami Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) toženi stranki opozarjata na trditveno in dokazno breme, ki nalaga breme tožeči stranki. Ta mora v skladu z uveljavljenim razpravnim načelom navesti vsa dejstva, na katera opira svoje zahtevke in predlagati dokaze, s katerimi ta dejstva dokazuje. Slednje izhaja iz 7. člena ZPP v zvezi z 212. in 284. členom. Pravna podlaga tožbenega zahtevka je namreč sestavljena iz dejstev, dokazov in pravnih pravil, ta tvorijo procesno gradivo, tj. vse, kar mora biti zbrano, da sodišče lahko odloči o utemeljenosti tožbenega zahtevka. Sodišče lahko svojo odločbo opre samo na tista dejstva, ki so bila navedena s strani stranke, saj v primeru da »nobena izmed strank določenega dejstva ne zatrjuje, je sodišče dolžno šteti, da to dejstvo ne obstaja.« Pri tem je velik poudarek na tem, da je to dolžnost strank in ne sodišča, saj je zadržanost le v tem pogledu namreč izraz ustavne zahteve po nepristranskem sodišču. Da tožnik s tožbo uspe, je pogojeno s tem, »da navede dejstva, ki substancirajo zahtevek, ter da trditve o teh dejstvih tudi dokaže,« 8. Če tega namreč ne naredi in izpolni, bo zmaga v postopku pripisana tožencu.⁹ Odločitev sodišča pa ni odvisna le od navedenih dejstev in dokazov, pač pa tudi materialnega prava. Sodišče ob presojanju tožbenega zahtevka upošteva vsa navedena dejstva in dokaze in ugotovljeno subsumira v pravne norme. Sodišče tako tožbenemu zahtevku ugodi ali ga zavrne, če ugotovi, da bi to bilo skladno z veljavnim materialnim pravom. To je odraz načela iura novit curia (tretji odstavek 180. člena ZPP), ki pa v tem postopku ne velja.

Tako je sodišče vezano ob predlaganih dejstvih in dokazih, tudi na pravno podlago, ki jo navedeta stranki. To je še posebej pomembno v zadevi z mednarodnim elementom, ko je potrebno presojati pravo katere države se bo uporabilo za presojanje določenih zahtevkov. Toženi stranki opozarjata, da napačna ugotovitev tožeče stranke katero pravo se uporabi, v primeru izvedbe načela iura non novit curia vodi do sklepa, da sodišče o tistem zahtevku ne more odločati, ker bi ga, skladno z napačno ugotovitvijo tožeče stranke, presojalo po napačnem pravu.

2. O temelju in subjektih neposlovne odškodninske odgovornosti

2.1 Uvodno

Iz dejanskega stanja izhaja kot delovna hipoteza možnost subsumpcije konkretnega dejanskega stanja pod več zakonskih dejanskih stanov in zavoljo tega izvajanje odškodninske odgovornosti na temelju krivdne odgovornosti posameznih toženih strank, ki so skupaj privedli do istega škodnega dogodka. Na podlagi zavarovalne pogodbe se v nadaljevanju opredeljujemo do ravnanj prvo in drugotožene stranke. Hkrati opozarjamo na stransko intervencijo le.teh, ter opozarjamo na možen intervencijski učinek v regresni tožbi.

2.2 Procesni vidiki zadeve

2.2.1 Pristojnost sodišča

Pristojnost je pravica in dolžnost nekega sodišča, da postopa v določenem sporu in da o njem odloči.¹ Sodišče po prejemu tožbe na podlagi navedb tožnika in dejstev, ki so mu znana, presodi po uradni dolžnosti, ali je pristojno in v kakšni sestavi.² V skladu z 22. členom ZPP, se sodišče lahko izreče za krajevno nepristojno na ugovor tožene stranke, ki ga lahko ta poda najkasneje v odgovoru na tožbo, vendar tožena stranka v konkretnem primeru pristojnost tako krajevni kot stvarni ne ugovarja.

2.2.2 Sosporništvo

Četrtoženec se strinja z navedbami tožnika, da gre za materialno sosporništvo tožnikov, vendar ne zaradi solidarnih terjatev, temveč zaradi iste dejanske in pravne podlage odškodninskih zahtevkov. Veljavna sodna praksa³ in teorija⁴ stojita na stališču, da gre za isto dejansko in pravno podlago odškodninskih zahtevkov, kadar vsi izvirajo iz istega škodnega dogodka. To torej pomeni, da oškodovance iz omenjenih razmerij štejemo za materialne sospornike in nič več za formalne sospornike.

¹ Ude, L., Civilno procesno pravo, Ljubljana, Uradni list RS, 2002, str. 146.

² 17. člen ZPP

³ VS RS Sklep II DoR 465/2012 z dne 10. 6. 2013.

⁴ Nina Betteto, Sosporništvo v odškodninskih sporih, Pravosodni bilten, 2016, št. 3, str. 17.

Nadalje četrtotoženec ugovarja enotno sosporništvo. Tožnikove navedbe, da gre za dedno skupnost so nepravilne, saj se je zapuščinski postopek že pravnomočno končal, kot izhaja iz četrtotožencu znanih podatkov. V tem primeru, ne gre več za pravno skupnost in tožniki lahko nastopajo kot samostojne stranke. **Tožniki so torej v konkretnem primeru materialni in navadni sosporniki.**

Ravno tako so tožniki materialni in navadni sosporniki v zvezi z zahtevki glede nepremoženjske škode zaradi smrti bližnjega. Glede tega vprašanja se četrtotoženec tako ne strinja z navedbami tožnika, ne gre namreč za formalno sosporništvo, saj se pravice tožnikov opirajo na isto dejansko in pravno podlago.

Četrtotoženec se strinja z navedbami tožnika, da so toženci navadni in materialni sosporniki.

2.3 Objektivna odgovornost

Sodna praksa sloni na stališču, da opredelitev motornega vozila po Zakonu o motornih vozilih⁵ (v nadaljevanju ZMV) za uporabo 150. člena Obligacijskega zakonika⁶ (v nadaljevanju OZ) ni pravno relevantna (glej npr. Sodba II Ips 71/94). ZMV definira motorno vozilo, kot vozilo namenjeno vožnji po cesti z močjo lastnega motorja. Ta zakon pojma avtonomnih oz. samovozečih vozil ne omenja. Vseeno se strinjamo z razlago, da avtonomno vozilo subsumiramo pod 17. točko prvega odstavka 3. člena ZMV. Vozilo Edison je namenjeno vožnji po cesti ter ga poganja lastni motor. Kot že opozorjeno, **to da je Edison motorno vozilo ne pomeni avtomatično, da gre za nevarno stvar za katero je predvidena objektivna odgovornost.** Za nevarno stvar gre, kadar iz nje izhaja neobičajno velika možnost, da tretjim osebam ali njihovem premoženju nastane škoda, za katero ob normalnem teku stvari ni mogoče pričakovati, da bo majhna. Kot izhaja iz strokovnega mnenja elektrotehniške stroke, ki ga je priložila tožeča stranka, so sistemi samodejne vožnje že bolj zanesljivi od povprečnega voznika. Statistični podatki kažejo, da povprečni voznik povzroči nesrečo vsakih 260.000 km. Pride do 1,09 smrtnih žrtev na vsakih 1,6 milijona km. Pri vozilu Edison je to povprečje občutno nižje. Vozilo Edison je s sistemom samodejne vožnje prevozilo 210 milijonov km preden je prišlo do prometne nesreče s smrtnim vozilom. Raziskava neodvisne agencije za varnost cest kaže, da avtonomna vozila, k njim sodi tudi Edison 4, povzročijo vsaj za 40% manj nesreč. Pogostost nesreč s smrtnim izidom je manjša, ko namesto človeškega voznika z vozilom upravlja računalnik. Ker je v slovenskem

⁵ Zakon o motornih vozilih, Uradni list RS, št. 106/10, 23/15 in 68/16.

⁶ Obligacijski zakonik, Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 64/16 – odl. US.

prostoru samodejna vožnja redkost, je smiseln zgled po državah, kjer je ta pojav bolj razširjen. Smiselno se je ozreti na statistiko Google's self-driving vehicles⁷. Googlova avtonomna vozila so prevozila približno 1,8 milijonov milj na cesti od leta 2009 in so bila udeležena v le 12 manjših nesreč. In nobena od nesreč ni bila posledica tehnologije samodejne vožnje. Vzrok je bil vedno voznik, bodisi voznik drugega vozila, ki je povzročil nesrečo z googlovim vozilom, ali pa voznik googlovega vozila, ki je prevzel nadzor nad volanom in povzročil nesrečo.

Z zgoraj navedenim lahko potegnemo smernice tudi z našim konkretnim primerom. Analiza shranjenih podatkov vozila Edison, ki je bilo udeleženo v nesreči, je pokazala, da je sistem zaznal veliko možnost trka z gospo Koračin (72%) in je glede na okolico in varnost oseb v avtu ocenil, da je zavoj prot svetilki najboljša rešitev za izogib hujši posledici. Sistem je uspešno prepoznal gospo Koračin (z 100% stopnjo tveganja) in ji dodelil veliko stopnjo tveganja (61%), kar pa je še vedno manjša stopnja tveganja, kot jo je sistem dodelil ulični svetilki (katero je uspešno prepoznal s 100% sigurnostjo) z 40% stopnjo tveganja. V trenutku ko je vozilo začelo zavijati desno proti cestni svetilki, je Andrej Čas vzkliknil, njegov sin pa je odreagirал ter zagrabil za volan in ga, kolikor je mogel, zavrtel v levo, saj se je želel izogniti trku z deklico ter trku s cestno svetilko. Vendar pa Jon Čas ni zavil dovolj močno in je povozil gospo Koračin. V tem primeru je do usodnega trka z gospo Koračin prišlo zaradi ravnanja voznika. Sistem je pravilno reagiral, s čimer bi se izognil tako veliki škodi. To še dodatno dokazuje, da avtonomno vozilo ni izenačeno z ostalimi motornimi vozili, ki so udeležene v cestnem prometu in nevarnost ne izhaja iz same programske opreme samovozeče tehnologije. Edison deluje s pomočjo senzorjev. Kot izhaja iz mnenja izvedenca elektrotehnične stroke, ki ga je podala tožeča stranka, se sistem nauči pravil iz milijon ur voženj profesionalnih voznikov. Glede na kvalifikacijo evropske komisije je vozilo Edison 4 po strojni opremi sposobno popolne avtomatizirane vožnje pete stopnje, kjer se vozilo lahko samostojno vozi brez nadzora osebe ne glede na situacijo. Zato predlagam izvedbo dokaza izvedenca elektrotehniške, računalniške in informativne stroke, ki bo lahko potrdil, da je avtonomno vozilo varnejše od vozila, ki ga upravlja človek in ga ni mogoče avtomatično umestiti pod pojem nevarne stvari. Hkrati je vozilo opremljeno s številnimi varovalkami. Ko Edison 4 zazna mirujoč objekt na cesti, zmanjša hitrost in se zaustavi.

V nadaljevanju želi četrotženec dokazati, da je prvo tožena stranka ravnala iz hude malomarnosti. Iz sodne prakse izhaja, da se malomarnost, kot oblika krivde v civilnem pravu

⁷ Stringfellow, Nicolas, Law and the Problem of Autonomous Cars, Science and technology law, Colombia, 2017.

presoja kot huda malomarnost in lahka malomarnost, pri čemer je kriterij presoje abstrakten⁸. Glede na to, da je prvotožena stranka za volan posedla svojega sina. V zvezi s tem so relevantne določbe Zakona o voznikih⁹ (ZVoz-1), ki v 56. členu določa, da motorno vozilo sme voziti oseba, ki je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil (ob izpolnjenosti drugih pogojev: vozniško dovoljenje, telesna in duševna sposobnost itd.). Predpisana starost za vožnjo motornih vozil je 18 let, izjema je predvidena zgolj za voznike, ki so starejši od 16 let, ob pogojih za vožnjo s spremstvom. V času, ko je do kritičnega dogodka prišlo, je bil Jon star 13 let. Pogojev ni izpolnjeval. Težka, huda malomarnost je skrajna nepazljivost (culpa lata). Pomeni zanemarjanje tiste pazljivosti in skrbi, ki se pričakuje od vsakega človeka. Največkrat se spozna huda malomarnost po tem, da se krši navadna skrbnost¹⁰. Glede na to, da so bile kršene številne določbe cestnega prometa, ki bi jih morala prvotožena stranka kot redni udeleženec v prometu dobro poznati, je opustil vsakršno skrbnost s takšnim ravnanjem. Ker je na strani prvotožene stranke podana huda malomarnost je prišlo do izgube zavarovalnih pravic. Kot izhaja iz 6. člena Splošnih pogojev za zavarovanje avtomobilske odgovornosti, zavarovanec izgubi svoje pravice iz zavarovanja, če je uporabnik vozila škodo povzročil namenoma ali iz hude malomarnosti. Zato četrtotožena stranka ne nosi škode, ki jo je povzročila prvotožena stranka. Dejstvo je, da se je incident zgodil zaradi popolne in hude malomarnosti voznika, ki je dovolil svojemu mladoletnemu otroku voziti avto na autopilot nastavitvah. Edison GmbH je že večkrat v nemških medijih pojasnil, da se njegov autopilot ne bi smel uporabljati brez nadzorstva voznika, pa čeprav je sistem oglaševan kot sposoben popolnoma avtomatizirane vožnje. Še več, vprašanje uporabljivosti funkcije autopilot je odvisna od posamezne jurisdikcije. Vozniki so tisti, ki morajo spoštovati lokalno pravo. In Andrej Čas je v več delih s svojimi ravnanji kršil slovensko pravo.

Dokazi:

- Splošni pogoji za zavarovanje avtomobilske odgovornosti,
- Poročilo za medije Edison GmbH 1. 7. 2016,
- izvedenec elektrotehniške, računalniške in tehnične stroke.

2. 4 Odgovornost za napake proizvoda

Odgovornost Poriture d.o.o. na podlagi drugega odstavka 152. člena OZ izhaja iz dejstva, da so izklopili avtomatično posodabljanje navigacijskega sistema. Proizvajalec vozila,

⁸ VSM sodba I Cp 639/2012.

⁹ Zakon o voznikih, Uradni list RS, št. 85/16.

¹⁰ Cigoj, Stojan, Komentar Obligacijskih razmerij, 1. knjiga, Ur. l. SR Slovenije 1984.

tretjetotožena stranka, je drugotoženi stranki hkrati z vozilom predala tudi uporabniški priročnik, ki je vseboval pravico kupca vozila, da vpogleda v nastavitve posodabljanja in jih poljubno spremeni. To dokazuje Poročilo za medije Edison GmbH z dne 1. 7. 2016. Nadalje, Edison GmbH je prodal in dostavil avto (ki je bil kasneje udeležen v incidentu) Porituri d.o.o., pri čemer je prav tam dodan uporabniški priročnik nazorno pojasnjeval, da sme kupec vpogledati v nastavitve posodabljanja in jih poljubno spremeniti. Poritura d.o.o. je ravnala v nasprotju z navodili proizvajalca, torej s hudo malomarnostjo, ko je izključila avtomatsko posodabljanje sistema. Ker je podana huda malomarnost zavarovanca je skladno s 6. členom Splošnih pogojev za zavarovanje avtomobilske odgovornosti izgubljena tudi zavarovalna pravica Poriture d.o.o. Na podlagi navedenega četrtožena stranka ne odgovarja za krivdno ravnanje drugotožene stranke pri izključitvi posodabljanja programske opreme.

Dodatno je problematična tudi, da posodobitev navigacijskega sistema ni bila označena kot kritična. Tu gre za malomarno ravnanje MapSat, ki izdeluje tehnične komponente za navigacijo, kakor tudi programsko opremo in nadgradnjo. Kot izhaja iz izvedenskega mnenja, ki ga prilaga tožeča stranka, bi vozilo, v primeru, da bi posodobitve vsebovale kritičen popravek, bi bila uporaba vozila onemogočena vse dokler posodobitve ne bi bile nameščene. **Tu gre za krivdno odgovornost MapSat-a, ki posodobitev navigacijskega sistema ni klasificiral kot kritično.** To, da je prej vozna pot spremenjena v cono za pešce, je ključno za varno delovanje vozila, kar sovpada pod kritičen popravek. Dodatno je bi moral Edison GmbH, ko je ugotovil, da je posodobitev programske opreme nujno potrebna in ni bila nameščena znotraj določenega časovnega intervala, onemogočiti rabo vozila. Kar pa se v našem primeru ni zgodilo. V tem delu gre za krivdno odgovornost Edisona GmbH ter MapSat-a, ki pa ju zavarovalna pogodba za avtomobilsko odgovornost zavarovalnice Mura d.d. ne zavezuje. Zato četrtožena stranka v tem delu ne nosi škode.

Kot je tudi izkazano v strokovnem mnenju tožeče stranke, bi kljub danim razmeram na dan nesreče, sistem zaznavanja prometne signalizacije uspešno prepoznal vse prometne znake po Dunajski konvenciji o cestnih znakih in signalizaciji na razdalji do 200m. Če prometni znak ne bi bil manipuliran s strani tretje osebe, bi ga sistem zaznave objektov iz okolice, uspešno zaznal. Zaradi tega, ker so bili prometni znaki pobarvani, jih vozilo ni prepoznalo, zato jih ni upoštevalo in je vstopilo v prepovedano območje. Skladno s teorijo kazenskega prava lahko uporabimo Y vzročnost¹¹, po kateri sta se dve ravnanji stekli v eno. Potrebno je upoštevati odgovornost države za ustreznost prometne signalizacije. **Neustrezna prometna**

¹¹ Sodba I Ips 62862/2010-258

signalizacija ter neposodobljen navigacijski sistem sta vzroka, ki sta skupaj vodila v škodni dogodek. Zato je potrebno, da država nosi del škode zaradi neprepoznavanja prometne signalizacije s strani Edisonovih senzorjev.

Dokaz:

- kot doslej.

2.5 Odgovornost delodajalca za škodo, ki jo povzroči delavec

Delodajalec po 147. členu OZ odgovarja za škodo, ki jo delavec povzroči tretjim osebam. Odgovornost delodajalca za ravnanje delavca temelji na treh kriterijih. Da je izpolnjen prvi kriterij, mora med delavcem in delodajalcem obstajati podrejenost in nadrejenost, delodajalec pa mora usmerjati delavčevo delo. Drugi kriterij, ki mora biti izpolnjen je vsebinska povezava med škodnim ravnanjem in delovnimi obveznostmi delavca, tretji kriterij pa je delavčeva naklepna ali malomarna kršitev standarda¹²

Izpolnjenost drugega in tretjega kriterija nista sporni, prvi kriterij pa po mnenju četrto tožene stranke ni izpolnjen. Kljub temu, da je bil v času, ko je delavec poslal elektronsko sporočilo, v katerem je dovolil uporabo avtopilota, ta v delovnem razmerju pri drugo toženi stranki, je bil delavec na dopustu. V času dopusta delodajalec ne usmerja delavčevega dela, saj je letni dopust temeljna pravica iz delovnega razmerja in je najpomembnejša, najdaljša in načeloma tudi najbolj intenzivna oblika prostega časa.¹³

Prav zato po mnenju četrto tožene stranke ne more biti izpolnjen prvi kriterij, saj delodajalec ne sme in ne more v delavčevem prostem času usmerjati njegovega dela. Ker pa delodajalec ne more usmerjati dela delavcev tudi ne more odgovarjati za škodo, ki jo delavec v času dopusta povzroči tretjim osebam.

2.6 Dedovanje zahtevka za povrnitev nepremoženjske škode

Trditvam tožnika, da je zapustnici Severini Koračin ob smrti nastala nepremoženjska škoda iz naslova strahu ter telesnih bolečin in da je s tem prvi pogoj za dedovanje izpolnjen, toženec ne nasprotuje.

¹² VSK sodba Cp 1213/2010, 9. 5. 2011

¹³ Novak, Letni dopust (1983), str. 226.

Ne strinja pa se glede drugega pogoja, to je možnosti prehoda določene nepremoženjske pravice na dediča. Res je, da pri dedovanju terjatve na odškodnino iz razloga nepremoženjske škode po odločbi Ustavnega sodišča U-I-213/15-1379, ni več pogoja, da mora biti nepremoženjska škoda priznana s pravnomočno odločbo ali pisnim sporazumom, kot je določal 184. člen OZ, saj je bil ta le ta razveljavljen. Vendar še vedno obstaja pogoj za dedovanje takšnih terjatev, to je po odločbi U-I-88/15-9 in Up-684/12-32 z dne 15. 10. 2015 izraz volje oškodovanca oz. zapustnika. Ustavno sodišče pušča odprto vprašanje, ali mora biti volja izražena v sodnem ali lahko tudi v izvensodnem dejanju.

V konkretnem primeru tožnik zatrjuje, da je Severina Koračin svojo voljo izrazila s pooblastilom odvetnika za izdajo predpravnih zahtevkov določenim tožencem. S tem se toženec ne strinja, saj je bila pooblastitev neveljavna, ker ga. Koračin ni bila v stanju razsodnosti. Posledično pravica terjati nepremoženjsko škodo, ki ja nastala preminuli, ne more preiti na njene dediče, saj volja ge. Koračin ni bila veljavno izražena, kot je že bilo pojasnjeno. **Tožniki tako niso upravičeni zahtevati odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki je nastala njihovi materi.**

Toženec dodaja še, da iz njemu znanih podatkov ne izhaja, da so tožniki še vedno sodediči, saj naj bi se dediščinski postopke že pravnomočno zaključil. Zatorej tožniki ne tvorijo več dediščinske skupnosti in so lahko toženi vsak posebej, ni več enotnega sosporništva.

3 Povrnitev škode

Toženec v nadaljevanju podredno ugovarja trditvam tožnika glede odškodnine, primarno še vedno vztraja, da za nastalo škodo ni odgovoren.

Toženec se strinja s tožnikovimi navedbami, da je oškodovanki Severini Koračin vsled škodnega dogodka z dne 23. 3. 2016 nastala tako premoženjska kot nepremoženjska škoda. Ravno tako z navedbo pravne podlage za določitev popolne odškodnine.

3.1 Povrnitev premoženjske škode

Četrtožena stranka poudarja, da je v 131. členu OZ urejena odškodninska odgovornost, ki **tožniku nalaga dokazno breme** glede treh predpostavk odškodninske odgovornosti, glede protipravnosti ravnanja, vzročne zveze in nastale škode. Tožena stranka se mora zgolj razbremeniti odgovornosti, da za povzročeno škodo ni kriva. (VSL sodba I Cp 269/2015) V 7.

členu ZPP je določeno, da mora **stranka navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoje zahteve**. V svoji zahtevi mora tožnik dokazati predpostavke, ki jih zatrjuje, saj zgolj njihovo navajanje ni dovolj. **Tožnik pa svojih trditev ni dokazal**, ampak jih je samo navedel, zgolj na navedbe pa se sodišče ne more opreti in izdati sodbe. Navedbe bi tožnik moral dokazati.

3.1.1 Povrnitev premoženjske škode zaradi pogina psa

Tožnikovo zatrjevanje, da mu je nastala premoženjska škoda ob smrti psa v višini 1.200,00 EUR je pretirano in neutemeljeno. Ob pregledu spletnega portala Bolha.com, četrto tožena stranka ni zasledila tako visokega zneska za čistokrvnega nemškega ovčarja. **Najvišji znesek za to pasmo psa je 600,00 EUR**, kar je dvakrat manj, kot zatrjuje tožnik. Tožnik ima pravico, da sam odloča komu bo prodal psa in za kakšno ceno, vendar pa je potrebno upoštevati pošteno tržno ceno, kot v tožbenem zahtevku zatrjuje tožnik. Po 169. členu OZ ima tožnik pravico do odškodnine v znesku, ki je potreben, da bo njegov položaj takšen, kakršen bi bil, če do škodnega dogodka ne bi prišlo. **Tožnik iz naslova odškodnine ne sme biti neupravičeno obogaten**, saj bi bilo takšno ravnanje v nasprotju z načelom vestnosti in poštenja. Četrto tožena stranka zahteva, da sodišče ugotovi dejansko škodo in v skladu s prej omenjenim členom OZ **odmeri pravično odškodnino**.

3.1.2 Povrnitev premoženjske škode zaradi stroškov, nastalih v zvezi z zdravljenjem

Izvedenec medicinske stroke, ki ga je angažiral tožnik sam, je podal mnenje, ki v pravnem postopku ne bo imel dokazne vrednosti. Kljub temu pa je ta izvedenec podal mnenje, v katerem je ugotovil, da je zdravljenje pokojne potekalo v skladu s pravili stroke, zato mnenje tujega strokovnjaka ni bilo potrebno.

Tožeča stranka v tožbi neutemeljeno zatrjuje, da ji je nastala premoženjska škoda v višini 2.100 EUR, kolikor naj bi znašal račun za pregled doc. dr. Helmuna Wolfa, dr. med. iz travmatološke klinike v Münchnu.

Tožeča stranka ima, kot je zapisano v Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, pravico do financiranja stroškov zdravstvenih storitev zgolj pri izvajalcih, ki so vključeni v javno zdravstveno mrežo. V Republiki Sloveniji je uveljavljen sistem javne mreže glede opravljanja zdravstvenih storitev, zato so zasebne zdravstvene storitve ločene od javnih. V 140. členu Zakona o pacientovih pravicah je določeno, da ima pacient pravico

kadarkoli pridobiti drugo mnenje v okviru mreže izvajalcev javne zdravstvene službe, ko gre za zdravljenje v bolnišnici. Gre za brezplačno storitev. Tožeča stranka si je izbrala **strokovnjaka iz tujine, za katerega stroškov mnenja zavarovalnica ne krije**. Če bi tožena stranka izbrala mnenje zdravnika, ki opravlja zdravniško dejavnost v Sloveniji, ne bi plačevala stroškov, nastalih z zdravljenjem in potnimi stroški doktorja iz tujine.

Tožnik se neupravičeno sklicuje na 172. Člen OZ, ki določa, da mora oškodovalec povrniti stroške, ki so nastali z zdravljenjem zaradi povzročenih poškodb in druge potrebne stroške v zvezi z zdravljenjem. Oškodovanki je bilo zdravljenje krito iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, zaradi česar tožnik ni imel nobenih. Tožnik pa neutemeljeno zatrjuje da je samostojna angažiranost pregleda s strani tujega strokovnjaka strošek, ki je v sklopu zdravljenja oškodovanke. Ker je bilo zdravljenje s strani bolnišnice popolnoma neoporečno in ustrezno je pregled s strani tujega strokovnjaka popolnoma nepotreben.

3.1.3 Povrnitev premoženjske škode zaradi stroškov pogreba

Tožeča stranka v tožbi neutemeljeno zatrjuje, da ji je s pogrebom oškodovanke nastala premoženjska škoda v višini 950,00 EUR. Tožena stranka **ni priložila računa, ki bi izkazoval stroške pogreba**. Četrto tožena stranka meni, da zato, ker stranka ni priložila računa, sodišče ne more objektivno oceniti, kakšni so dejanski stroški pogreba. Zgolj zato, ker stranka brez dokaza navaja, kakšni naj bi bili stroški, sodišče na podlagi tega ne more določiti povrnitve premoženjske škode zaradi stroškov pogreba. Zato četrto tožena stranka meni, da **bi bila tožeča stranka obogatena**, če bi ji sodišče prisodilo odškodnino, kot jo tožeča stranka zahteva v tožbi, saj v tožbenem zahtevku ni priložila dokaza, ki bi izkazoval stroške pogreba.

3.2 Lucidum intervallum

Pri presoji veljavnosti pooblastila sta relevantna dva instituta, poslovna sposobnost in sposobnost razsojanja. Sposobnost za razsojanje je izhodišče poslovne sposobnosti in je prav tako kot poslovna sposobnost predpostavka za veljavno sklenitev pogodbe.¹⁴ Navadno se instituta poslovne sposobnosti in sposobnosti razsojanja prekrivata. V primeru, da manjka

¹⁴ SL sodba in sklep II Cp 3403/2011 28. 3. 2012.

spodobnost razsojanja in torej oseba ne razume pomena in posledic svojih dejanj je pravni posel ničen.¹⁵

Tožnik v tožbi navaja, da je v trenutku pooblastitve ga. Koračin uradno imela popolno poslovno spodobnost, kar ji je pravno gledano omogočalo pooblastitev odvetnika. Nadalje, da je za presojo razsodnosti pomembno dejansko stanje gospe Koračin v trenutku pooblastitve odvetnika. Tožnik navaja tudi, da je iz primera razvidno, da je bila v stanje lucidne zavesti, posledično je bila sposobna razumeti pomen in posledice svojih dejanj. Tožnikovo mnenje je, da je potrebno dokazati, da ni bila sposobna dojeti pomena konkretnega pravnega posla in oblikovati poslovne volje.

Četrtoženec se s tožnikovimi trditvami, da je bila ga. Koračin v trenutku pooblastitve razsodna, ne strinja in prereka tožnikove navedbe. Ga. Koračin je bila v trenutku pooblastitve odvetnika pod vplivom opioidnih analgetikov in morfinskih preparatov, kar je povzročilo izgubo sposobnosti razsojanja in posledično gospa ni razumela pomena in posledic svojih dejanj, zato četrtoženec ugovarja, da je pooblastitev nična. Predlaga izvedenca psihološke stroke, ki naj oceni vpliv jemanja zdravil na spodobnost razsojanja. Sodišče pa naj o tem zasliši tudi zdravnike ge. Koračin in vpogleda v zadevno zdravstveno dokumentacijo.

Četrtoženec sodišču predlaga, da šteje pooblastitev odvetnika z dne 29. 5. 2016 za nično.

Dokazi:

- zaslišanje zdravnikov ge. Koračin,
- izvedenec psihološke stroke,
- zdravstvena dokumentacija ge. Koračin.

3.3 Povrnitev nepremoženjske škode

Podredno, v primeru, da sodišče ne upošteva argumenta nerazsodnosti ga. Koračin in iz tega razloga ne zavrne zahtevka za odškodnino zaradi povzročitve nepremoženjske škode, tožena stranka zatrjuje, da je višina le-tega previsoka.

¹⁵ Juhart v: Plavšak, Nina (red.) et al.: OBLIGACIJSKI ZAKONIK S KOMENTARJEM (2003), str. 325, 326.

3.3.1 Nepremoženjska škoda Severine Koračin zaradi strahu, telesnih bolečin in nevšečnosti pri zdravljenju

Nepremoženjska škoda je poimenovana tudi kot moralna škoda, s čemer se želi poudariti razlika od nasprotnih, tako imenovanih materialnih, premoženjskih vrst škode.¹⁶

Teorija je povrnitev nepremoženjske škode utemeljila s tem, da v takšnih primerih ne gre za restitucijo, temveč za satisfakcijo.¹⁷ Slednje pomeni, da bi naj denarna odškodnina to ravnovesje zopet vzpostavila z omogočanjem najdbe zadovoljstva na drugih življenjskih področjih. Sodišče se zato namesto z oceno vrednosti napadenih pravnih dobrin, ukvarja z meritvijo trpljenja, ki je pogosto poverjena izvedencem. Slovenija namreč sprejema **subjektivni koncept nepremoženjske škode**.¹⁸ Posameznik mora trpljenje občutiti in to mora porušiti njegovo duševno ravnovesje, v nasprotnem primeru-ob samem posegu v nepremoženjske pravne dobrine, ta ni dovolj za priznanje nastale škode.

Iz Obligacijskega zakonika izhaja, da se pravična denarna odškodnina določa glede na **stopnjo bolečin in strahu** ter njihovo **trajanje**.¹⁹ Tako kot je v tožbi navedeno, tožeča stranka pravilno navaja tudi prakso sodišč v Sloveniji, ki uporablja dve načeli oziroma merili za določanje višine pravičnih odškodnin. To sta **načelo individualizacije** in **načelo objektivne pogojenosti**. Slednje izvira tudi iz načela enakosti, ki izvira iz 14. (enakost pred zakonom) in 22. (enako varstvo pravic) člena Ustave RS²⁰, namreč sodišče mora v podobnih primerih razsoditi podobno ter v različnih različno. Načelo individualizacije zahteva upoštevanje stopnje (intenzivnosti) in trajanja bolečin in strahu glede na **vse konkretne okoliščine**, ki se odražajo pri posameznem oškodovancu.²¹

STRAH:

Tožena stranka se strinja s tožečo, da primarni strah tako na podlagi izvedenskega mnenja kot na podlagi ustaljene sodne prakse v konkretnem primeru ni bil podan. Zaradi izgube zavesti in ob upoštevanju **konkretnih** zdravstvenih lastnosti, ki izhajajo iz izvedenskega mnenja, namreč ni prišlo do ključnega trenutka, ko bi se stranka zavedala bližajoče se nevarnosti.

Za razliko od primarnega pa tožena stranka preroka argumente tožeče stranke glede sekundarnega strahu. Pravilno so sicer pri doživljanju le tega upoštevana samo **lucidna**

¹⁶ Cigoj, Teorija obligacij (1989), str. 214.

¹⁷ Cigoj, Teorija obligacij (1989), str. 233.

¹⁸ Obligacijski zakonik, Uvodna pojasnila, dr. Damjan Možina, GV Založba, Ljubljana 2013, str. 66.

¹⁹ 179. člen OZ, Uradni list RS, objavljeno dne.

²⁰ Ustava RS, Uradni list RS, objavljeno 28. 12. 1991.

²¹ Sodba VIII Ips 19/2011, 07. 05. 2012, 8. točka obrazložitve.

obdobja, saj se je samo takrat lahko zavedala resnosti svojega stanja in šele zavednost je pogoj za povzročitev trpljenja. V tožbi je navedeno, da so ta obdobja trajala 1 mesec. Tožena stranka ugovarja, da je kalkulacija določena **brez konkretnih in zanesljivih informacij**, saj nikjer v izvedenskem mnenju niti iz konkretnih okoliščin primera dolžina in trajanje, ki sta ključni za določitev pravične odškodnine, nista določeni. Tožeča stranka navaja **neresnične oziroma izmišljene** podatke, na podlagi katerih dela kasnejše izračune. Dejstvo, da je 29. 5. 2016 v **trenutku** lucidne zavesti gospa pooblastila odvetnika za vložitev predpravnega zahtevka, še ne pomeni, da je bila razsodna cel nadaljnji in hkrati zadnji mesec svojega življenja. Kako dolgo je torej bil pri oškodovanki prisoten sicer intenziven sekundarni strah **ni mogoče določiti**, oziroma nasprotna stranka enega izmed ključnih elementov-trajanja, **ni dokazala**. Seveda pa ne moremo zanikati, da je gospa sekundarni strah v njenih lucidnih obdobjih, kot pravi izvedenec medicinske stroke, doživela. »V sodni praksi se odškodnina ne prisoja samo za primer porušenega duševnega ravnovesja, ampak za vsak tako intenziven čustveni doživljaj, ki ga je mogoče označiti za obliko trpljenja in če njegovo **trajanje** dosega **stopnjo, ki opravičuje satisfakcijo** v denarni obliki.«²² V obratnem primeru pa, torej, ko je strah sicer kratkotrajen, vendar pa je njegova intenziteta takšna, da povzroča zaskrbljenost takšne stopnje, da pri oškodovancu ustvarja **posebno duševno stanje in poruši njegovo duševno ravnovesje** do take mere, ki presega doživljanje zaskrbljenosti povprečne stopnje, je pogoj intenzivnosti zadoščeno in je posameznik upravičen do odškodnine.²³ Iz tega izhaja, da tudi v primeru, ko gre za strah življenjske nevarnosti in čeprav je ta kratek, je posameznik vseeno upravičen do odškodnine, če to poruši njegovo duševno ravnovesje, kar se je neizpodbitno glede na izvedensko mnenje pri gospe Koračin zgodil. Vseeno pa določanje trajanje strahu ne more biti pavšalno.

Da se trajanje le tega natančno določi in s tem napolni standard »kratkotrajnega« sekundarnega strahu, **ponovno predlagam izvedenca medicinske stroke**. To je pomembno tudi za določitev primerne in pravične denarne odškodnine glede na primerljivo sodno prakso, s čemer se izpolni njena objektivna pogojenost. Ob tem je potrebno dodati, da sodna praksa, ki jo tožeča stranka navaja ravno zaradi trajanja ni primerljiva, oziroma bi morali od navedenega zneska odšteti sorazmerno (ugotovljeno) manjšo vrednost zaradi krajšega trajanja.

Dokazi:

-Izvedensko mnenje medicinske stroke z dne 30. avgust 2017, opr. št.: ŠP 2/2017,

-kot doslej.

²² VSL sodba III Cp 1008/2015, 15. 4.2015.

²³ VSL sodba I Cp 1376/2012, 27. 2. 2013.

TELESNE BOLEČINE IN NEVŠEČNOSTI MED ZDRAVLJENJEM:

Po teoriji jajčne lupine, ki se je izoblikovala v sodni praksi, je res, da je potrebno oškodovanca vzeti takšnega kot je, torej se tožena stranka ne more more razbremeniti odgovornosti z upoštevanjem naravnih predispozicij, ki niso posledica prejšnjih škodnih dogodkov, česar se tožena stranka tudi zaveda.²⁴Sicer iz izvedenskega mnenja izhaja, da te niso neposredne pogojevale izhoda zdravljenja, vendar si lahko predstavljamo drugačen vpliv trka na mlajšo osebo.

Tožeča stranka v tožbi navaja dva primera sodne prakse, pri čemer je **drugi primer**, ki upošteva poškodbe oškodovanca v prometni nesreči (II Ips 728/2008 z dne 19. 01. 2012 oz. VSK Cp 615/2007), **neprimerljiv** s konkretnim primerom, ki ga obravnavamo, saj je navedenih kar 13 različnih posegov v telo od česar so samo štirje (pretres možganov, rane na vratu, zlom stegenice in hematothorax) skupni s posegi v telo gospe. »Pri primerjavi podobnih primerov iz sodne prakse med seboj, je treba zato natančno presojati podobnost dejanskih stanov posameznih primerov in široka analogija ni dopustna.«²⁵ Po tem pravilu, je primernejša prva izmed navedenih sodb (II DoR 195/2015), ki predstavlja tudi novejšo sodno prakso. Relevantnost je podana v tem, da pri obeh primerih gre za žensko osebo s približno enakimi posegi v telo, ki so se izrazili v primerljivem trpljenju posameznic.

Iz tega sledi, da je zahtevan znesek, kot vmesna vrednost med navedenima sodbama, prevelik in irelevanten, zato tožena stranka **prereka** razliko med navedenima vrednostima (**4.300,00 EUR**).

Dokazi:

-Izvedensko mnenje medicinske stroke z dne 30.avgust 2017, opr. št.: ŠP 2/2017

-kot doslej.

3.3.2 Nepremoženjska škoda Kristine Plevnik, Mitje Koračina in Petra Koračin-Senice zaradi smrti bližnjega

Četrtoženec se strinja s pravno podlago tožnika, da 180. člen OZ za najbližje družinske člane osebe, ki je umrla zaradi posledic škodnega dogodka, predvideva, da ob izgubi bližnjega občutijo duševne bolečine, zaradi česar jim tudi daje pravico do odškodnine zaradi

²⁴ VSL sklep I Cp 675/2016, 21. 06. 2016.

²⁵ Sodba II Ips 376/99, 03. 02. 2000.

smrti bližnjega. Četrtoženec se nadalje strinja, da med take družinske člane sodijo tudi otroci umrle in sicer ne glede na to, ali so z njo bivali v življenjski skupnosti ali ne.

Kristina Plevnik: V nadaljevanju se četrtoženec strinja z navedbami, da je Kristina Plevnik najmlajša hči pokojne oškodovanke in da iz njene izpovedi izhaja velika navezanost na umrlo. Nadalje se strinja, da je toplina odnosa razvidna iz ravnanja Kristine Plevnik, ki je po tem, ko so mater pripeljali v bolnišnico, ves čas bedela ob njej in v tem, da je svojo hčerko poimenovala po pokojni materi. Strinja se tudi s trditvami, da je po smrti matere oškodovanka 2 meseca enkrat tedensko obiskovala psihiatra.

Četrtoženec pa prereka navedbe, da je potrebno upoštevati, da ji je mama predstavljala oba starša, ker očeta nikoli ni poznala. Ne strinja se, da bi bila smrt mame zanjo hujši udarec, kot za osebo, ki pozna oba starša oz. za osebo, ki je enega starša že izgubila. Ne strinja se tudi z višino odškodnine, ki se zdi previsoka, v zadevi VS RS II DoR 225/2015 z dne 9. 11. 2015, na katero se tožnik sklicuje, je oškodovancu res bilo prisojenih 9.000,00 EUR odškodnine, vendar je pri določanju odškodnine za nepremoženjsko škodo potrebno upoštevati načelo individualizacije. Načelo individualizacije terja vrednotenje ugotovljenih konkretnih škodnih posledic tudi v primerjavi s škodnimi posledicami številnih drugih oškodovancev v različnih primerih iz sodne prakse.

Iz odločbe na katero se tožnik sklicuje, izhaja, da je oškodovanec, kateremu je sodišče prisodilo odškodnino v višini 9.000,00 EUR, mamo vsakodnevno obiskoval, po smrti pa je trpel hude duševne bolečine. Četrtoženec glede na navedeno poudarja, da dejansko stanje ni enako konkretnemu primeru EUR. Oškodovanka tako kot Kristina Plevnik ni živela skupaj z materjo, jo je pa večkrat obiskovala in bila nanjo navezana, ravno tako pa je imela lastno družino. **Četrtoženec sodišču predlaga, da oškodovanki Kristini Plevnik prisodi odškodnino v višini 7.500,00 EUR.**

Mitja Koračin: Četrtoženec se strinja z navedbami, da je imel Mitja Koračin z materjo lep in topel odnos, kar je razvidno iz količine stikov, ki jih je pokojna imela z njegovo družino. Strinja se tudi z dejstvom, da je oškodovanec kljub temu, da zadnjih 10 let z družino živi v Celju, ki je od Maribora oddaljen več kot 50 km, obiskoval s svojo družino vsak vikend, večkrat pa naj bi tudi pokojna obiskala njih med tednom. Ravno tako ne prereka navedb, da je ponesrečenka tudi pazila na otroke oškodovanca, kar pomeni, da je z njim in njegovo družino preživljala večji del poletja.

Vendar se četrtoženelec ne strinja z navedbami, da oškodovanec in njegova družina zaradi prekinitve vezi s pokojno občutijo presunljivo bolečino. Iz izjave Mitja Koračina njegovih duševnih bolečin ni mogoče zaznati, omenja samo težave, ki jih ima s pojasnjevanjem smrti pokojne svojim otrokom.

Iz odločbe VS RS II Ips 347/2003 z dne 20. 5. 2004, na katero se tožnik sklicuje, izhaja, da je oškodovanec obiskoval svojo mater vsak drugi dan, vsak dan pa je bil z njo v stiku preko telefona, poleg tega pa je živel v njihovi bližini. V konkretnem primeru je dejansko stanje nekoliko drugačno, poleg tega pa iz izjave oškodovanca ne izhaja, da bi trpel hujše duševne bolečine, zaradi česar se četrtožencu zdi odškodnina v višini 12.000,00 EUR občutno previsoka.

Četrtoženelec v skladu z odločbo VS RS Sklep II DoR 335/2015, v kateri je dejansko stanje podobno konkretnemu primeru in na podlagi načela individualizacije, ki zahteva nižjo odškodnino, saj oškodovanec ni trpel hujših duševnih bolečin, **sodišču predlaga, da oškodovancu prisodi odškodnino v višini 8.000,00 EUR**, višji znesek se mu zdi nesprejemljiv.

Peter Koračin-Senica: Četrtoženelec se strinja z navedbami tožnika, da je bil oškodovanec v otroštvu izjemno navezan na svojo mater in da mu je kot izhaja iz njegove izpovedbe, z neverjetno angažiranostjo pomagala, da se je prebil skozi osnovno šolo in se tako uspešno izobrazil. Strinja se z navedbami, da je res, da sta se potem sprla in da ga mati ni hotela sprejeti v bolnišnici.

Vendar se četrtoženelec ne strinja, da je nesporno, da je bil Peter Koračin-Senica na svojo mater močno navezan. Res je, da je dal pobudo za najem tujega strokovnjaka medicine. Vseeno pa četrtoženelec ni prepričan, da oškodovanec pokojni materi ni zameril, da se mu je odrekla.

Odškodnina v višini 4.000,00 EUR je previsoka, sodišču četrtoženelec **predlaga, da oškodovancu prisodi odškodnino v višini 2.000,00 EUR**, saj je bil oškodovanec s pokojno v nesoglasju 10 let in z njo sploh ni komuniciral, torej med njima ni bilo medsebojnega razmerja.

Dokazi:

- Izjava Kristine Plevnik z dne 4. 9. 2017 in zaslišanje.
- Izjava Petra Koračin-Senice z dne 4. 9. 2017 in zaslišanje.

- Izjava Mitje Koračina z dne 4. 9. 2017 in zaslišanje.

4 Stroški in obresti

Toženec prereka navedbe tožnika, da tečejo zamudne obresti od vložitve predpravnih zahtevkov. Kot je že bilo pojasnjeno, pooblastitev odvetnika in posledično vložitev predpravnih zahtevkov nista bili veljavni. **Zamudne obresti** zato ne morejo teči od dneva vložitve predpravnih zahtevkov, temveč šele **od dneva vložitve tožbe, to je dne 24. 10. 2017**. Z ostalimi navedbami tožnika glede višine obrestne mere se toženec strinja.

4.1 Predpravni zahtevek in njegov vpliv na znesek obresti

Tožnik v tožbi navaja, da je ga. Koračin v trenutku lucidne zavesti pooblastila odvetnika, ki je takoj vložil predpravne zahtevke zoper Jona Časa, Porituro, zavarovalnico Mura in EdisonGmbH, na katere odgovora ni bilo. Trdi, da so predpravni oz. zunajsodni zahtevki poslani Jonu Času, Porituri, zavarovalnici Mura in EdisonGmbH opomini pred tožbo, ki lahko pogosto že pred postopkom pripeljejo do poravnave ali vsaj pogajanj.

V nadaljevanju tožnik zatrjuje, da so predpravni zahtevki tudi predpogoj za stroškovne posledice tožbenega zahtevka in da v skladu z drugim odstavkom 299. člena OZ, predpravni zahtevek pomeni, da lahko dolžnik po pretečenem roku oz. če rok plačila ni določen že naslednji dan po opominu terja upnika za plačilo in tako posledično že od naslednjega dne naprej tečejo zamudne obresti. Četrtoženec se strinja s podano pravno podlago.

Četrtoženec se s tožnikovimi trditvami, da so zamudne obresti začele teči 30. 5. 2016, ker je odvetnik ge. Koračin dne 29. 5. 2016 vložil predpravne zahtevke, ne strinja. Kot je že zgoraj izpostavljeno, pooblastitev odvetnika ni bila veljavna, saj ga. Koračin ni bila v stanju razsodnosti, kar ima za posledico ničnost pravnega posla.

Nadaljnje navedbe tožnika, da zamudne obresti tečejo le od zneska, kakršen je bil zahtevan s predpravnim zahtevkom, so zaradi neveljavnosti predpravnih zahtevkov nerelevantne. Ravno tako navedbe, da so obresti začele teči 30. 5. 2017 samo od zneska 40.000,00 EUR in samo, če bo plačilo tega naloženo tudi Porituri, Edisonu ali Zavarovalnici Mura. Tudi navedbe tožnika, da za zavarovalnico Mura d.d. velja specialno pravilo 20.a ZOZP, ki nalaga

zavarovalnici 3 mesečni rok za ponudbo plačila odškodnine, če ta ni sporna oz. odgovor na zahtevek, če je odškodnina sporna.

Zamudne obresti v primeru, kadar ni pradpravdnega zahtevka oziroma ta ni veljaven, v skladu z 299. členom OZ, začnejo teči šele takrat, ko upnik z začetkom postopka, s katerim se želi doseči izpolnitev te obveznosti, zahteva od dolžnika izpolnitev te obveznosti. V konkretnem primeru je tožnik zoper dolžnika začel postopek z vložitevijo tožbe, to je dne 24. 10. 2017. **Zamudne obresti so tako začele teči šele 25. 10. 2017.**

4.2 Stroški postopka

V skladu s prvim odstavkom 154. člena ZPP mora tožeča stranke toženim strankam solidarno povrniti nastale stroške postopka.

Glede na navedeno tožena stranka predlaga, da sodišče izvede predlagane dokaze in

RAZSODI:

(1) **Zavrne se zahtevek:** Tožene stranke (Andrej Čas, Malečnik 85b, 2000 Maribor, EMŠO: 1110977503422; Poritura. dajanje vozil v najem, d.o.o., Celzov trg 3, 2000 Maribor, matična številka: 56993420000; Edison GmbH, Marburgstraße 23, 1234 Rechststad, Nemčija; Zavarovalnica Mura d.d., Prleška gasa 13, 2000 Maribor; Republika Slovenija, Gregorčičeva ulica 20, 1000 Ljubljana, matična številka: 54814000; Mestna občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, matična številka: 5883369000) so dolžne tožečim strankam (Mitja Koračin, Juhartova cesta 23, 3000 Celje, EMŠO: 1302967503422; Peter Koračin-Senica, Ulica Sergija Vilfana 23, 2000 Maribor, EMŠO: 0206972503422; Kristina Plevnik, Ulpijanova avenija, 2250 Ptuj, EMŠO: 04081973503422) v 15 dneh po izdaji sodbe solidarno plačati 58.250,00 EUR s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

(2) **Zavrne se zahtevek:** Tožene stranke (Andrej Čas, Malečnik 85b, 2000 Maribor, EMŠO: 1110977503422; Poritura. dajanje vozil v najem, d.o.o., Celzov trg 3, 2000 Maribor, matična številka: 56993420000; Edison GmbH, Marburgstraße 23, 1234 Rechststad, Nemčija; Zavarovalnica Mura d.d., Prleška gasa 13, 2000 Maribor; Republika Slovenija, Gregorčičeva ulica 20, 1000 Ljubljana, matična številka: 54814000; Mestna občina Maribor, Ulica heroja

Staneta 1, 2000 Maribor, matična številka: 5883369000) so dolžne tožeči stranki Mitji Koračinu, Juhartova cesta 23, 3000 Celje, EMŠO: 1302967503422 v 15 dneh po izdaji sodbe solidarno plačati 12.000,00 EUR s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

(3) **Zavrne se zahtevek:**Tožene stranke (Andrej Čas, Malečnik 85b, 2000 Maribor, EMŠO: 1110977503422; Poritura. dajanje vozil v najem, d.o.o., Celzov trg 3, 2000 Maribor, matična številka: 56993420000; Edison GmbH, Marburgstraße 23, 1234 Rechststad, Nemčija; Zavarovalnica Mura d.d., Prleška gasa 13, 2000 Maribor; Republika Slovenija, Gregorčičeva ulica 20, 1000 Ljubljana, matična številka: 54814000; Mestna občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, matična številka: 5883369000) so dolžne tožeči stranki Petru Koračin-Senici, Ulica Sergija Vilfana 23, 2000 Maribor, EMŠO: 0206972503422 v 15 dneh po izdaji sodbe solidarno plačati 4.000,00 EUR s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

(4) **Zavrne se zahtevek:**Tožene stranke (Andrej Čas, Malečnik 85b, 2000 Maribor, EMŠO: 1110977503422; Poritura. dajanje vozil v najem, d.o.o., Celzov trg 3, 2000 Maribor, matična številka: 56993420000; Edison GmbH, Marburgstraße 23, 1234 Rechststad, Nemčija; Zavarovalnica Mura d.d., Prleška gasa 13, 2000 Maribor; Republika Slovenija, Gregorčičeva ulica 20, 1000 Ljubljana, matična številka: 54814000; Mestna občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, matična številka: 5883369000) so dolžne tožeči stranki Kristini Plevnik, Ulpijanova avenija, 2250 Ptuj, EMŠO: 04081973503422 v 15 dneh po izdaji sodbe solidarno plačati 9.000,00 EUR s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

(5) **Zavrne se zahtevek:** Tožene stranke (Andrej Čas, Malečnik 85b, 2000 Maribor, EMŠO: 1110977503422; Poritura. dajanje vozil v najem, d.o.o., Celzov trg 3, 2000 Maribor, matična številka: 56993420000; Edison GmbH, Marburgstraße 23, 1234 Rechststad, Nemčija; Zavarovalnica Mura d.d., Prleška gasa 13, 2000 Maribor; Republika Slovenija, Gregorčičeva ulica 20, 1000 Ljubljana, matična številka: 54814000; Mestna občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor, matična številka: 5883369000) so dolžne toženim strankam (Mitja Koračin, Juhartova cesta 23, 3000 Celje, EMŠO: 1302967503422; Peter Koračin-Senica, Ulica Sergija Vilfana 23, 2000 Maribor, EMŠO: 0206972503422; Kristina Plevnik, Ulpijanova avenija, 2250 Ptuj, EMŠO: 04081973503422) solidarno povrniti njihove pravdne stroške v paricijskem roku 15 dni.

27. 17. 2017, Maribor.

POOBLASTILO

Podpisani: ARTUR BERTONCELJ, zakoniti zastopnik Zavarovalnice Mura d.d.

pooblaščan: ODVETNIŠKO DRUŽBO SKUPINA X O.P. D.O.O.

da mi daje pravno pomoč po predpisih o odvetništvu, zlasti da me zastopa v postopkih pred sodišči in drugimi državnimi organi, da me zastopa v zadevah pred pravnimi osebami, ustanovami, zavodi, civilnimi pravnimi in fizičnimi osebami, da v mojem imenu sklepa poravnave in pogodbe, da me pravno veljavno zavezuje in potrjuje zadostitev mojih zahtevkov, ter da vloži vsa redna in izredna pravna sredstva. Pooblastilo obsega tudi sprejem odločb, vabil, vlog nasprotnih strank in drugih pisanj, potem ko je dano pooblastilo in v zvezi z zadevo, v kateri je pooblastilo dano. Pooblastilo obsega tudi sprejemanje denarja in drugih vrednosti za stranko in izrecno pooblastilo za zastopanje na poravnalnem naroku in sklenitev sodne ali izvensodne poravnave. Pooblastilo ne obsega preverjanja podatkov o stečajnem postopku, postopku prisilne poravnave ali likvidacijskem postopku, razen če ni to v pooblastilu posebej navedeno.

Potrjujem, da me je odvetnik seznanil, da mu moram pojasniti vsa dejstva in okoliščine v zvezi z zadevo in mu predložiti vse dokaze ob podpisu pooblastila, da sem seznanjen s približno oceno stroškov zastopanja in grobo oceno izida postopka in da sem opozorjen na posledice, ki nastanejo v primeru, če navedbe in dokazi niso navedeni in predloženi v rokih, ki jih določajo predpisi ali na poziv odvetnika.

Če odvetniku ne navedem vseh dejstev in predložim dokazov, s katerimi razpolagam v rokih, navedenih v prejšnjem odstavku, odvetnik ni dolžan prevzeti zastopanja oz. lahko pooblastilo odpove, niti ni odgovoren za škodo, ki nastane zaradi moje neaktivnosti.

Zavezujem se, da bom poravnal na poziv in brez zamude vse odvetniške storitve po odvetniški tarifi, v kolikor pa je sklenjen poseben pisni dogovor o višini nagrade za

opravljanje pravnih storitev pa nagrado po tem dogovoru, ter stroške in izdatke za izvršena opravila.

Zavezujem se, da bom odvetniku v primeru spremembe kontaktnih podatkov, nemudoma, najkasneje pa v roku 48 ur po spremembi podatkov sporočil nove podatke, kjer bom dosegljiv, sicer je odvetnik prost vsakršne odgovornosti za škodo nastalo zaradi neposredovanja točnih podatkov. Soglašam da mi odvetnik vsa pisanja posreduje z nepriporočeno pošto in izjavljam da me je odvetnik seznanil, da je izid postopka nepredvidljiv in se je zavezal le, za zastopanje z vso profesionalno skrbnostjo in ne za uspeh.

Za spore, ki utegnejo nastati iz tega pooblastilnega razmerja, se pooblastitelj in pooblaščenec dogovorita za pristojnost sodišča po sedežu odvetnikove pisarne in uporabo prava Republike Slovenije.

V Mariboru, dne 10. 11. 2017.....

Sprejemem pooblastilo in zastopstvo:

Pooblastitelj:

